

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**НЕДІЛЯ ПО
ВОЗДВИЖЕННІ ЧЕСНОГО
ХРЕСТА**

**THE SUNDAY AFTER THE
EXALTATION OF THE
CROSS**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Яка ж користь людині, що здобуде
весь світ, але душу свою
занапастить?»**

У цю пору економічної метушні та випробовувань, добре нам звернути увагу на Господні слова, яких чуємо в Євангелії в Неділю після Воздвиження Чесного Хреста (Марка 8:34-9:1): «Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занапастить? Або що назамін дасть людина за душу свою?»

В основному є два роди іспитів, яких проходить характер людини. Один – це іспит нещастя – біди чи клопотів. А другий – іспит достатків і спокою. Як один, так і другий з них має потенціал згіршувати або вдосконалювати душу людини..

На диво, іспит достатків мабуть важче переносити. Переважно людина, яка переходить цей іспит навіть не усвідомлює те, що вона проходить через випробовування. Життя для неї виглядає доволі легким й приємним. Найбільше у неї переживання хіба в тому, що ось-ось минуться ці добрі часи – а минуться вони

**“[W]hat will it profit a man if he gains
the whole world, and loses his own
soul?”**

In these times of economic turmoil and testing we would do well to heed the words of our Lord in the Gospel on the Sunday after the Feast of the Exaltation of the Cross (Mark 8:34-9:1): “[W]hat will it profit a man if he gains the whole world, and loses his own soul? Or what will a man give in exchange for his soul?” (New King James Version).

There are essentially two sorts of testing that human character undergoes. One is the test of adversity – hard times or troubles. The other is the test of abundance and ease. Both sorts have their potential to abase or elevate the human soul.

The test of abundance may, perhaps surprisingly, be the harder to endure. Most often, people undergoing this test are not aware of being tested. Life for us is relatively easy. The only major problem we are aware of is the anxiety that these good times will pass

таки мусять. У цьому іспиті – велика небезпека: наш матеріальний добробут може стати для нас таким важливим, що дух може від цього смертельно ослабнути. Тоді забувається вдячність. Вигода й дозвілля стають найбільшими вартостями, а тоді по різному замаскована захланність поступово роз’їдає співчутливість, ласкавість і пристойність. Чи не так можна описати наше суспільство сучасне? Чи не чуємо ми заклик до покаяння – до навернення до Бога і до вартостей Царства Його – у цій порі після пори достатків?

За іронією долі, іспит нещастя мабуть легше переносити. На поверхні, щоправда, відбувається велика боротьба. Мусимо якимось зводити кінці з кінцями. Треба багато планувати, важко трудитися, жертвувати і зрештою треба вірити. Це правда, що дехто не витримує цього іспиту, а стає нечесним, обманює а навіть іде шляхом злочинства. (Але, коли хтось до цього схиляється, то так же легко можна піти таким шляхом і в часах достатку). Але багато-хто дійсно стає блискучим саме в часах такого змагання. Ми вчимося тоді терпеливості. Вчимося бути вдячними. Вчимося ділитися. Справжні та тривалі вартості вкорінюються і затверджуються, а між ними такі як: родинна близькість та лояльність, дружність, віра та довір’я, мудрість і стриманість.

Кожний рід випробовування має в собі потенціал на добро і на зло. Якщо б ми лише пам’ятали про те, що наш час на планеті Земля – це школа для душі, щоб виявилась суть того чим ми є, то тоді обидва роди випробовувань можуть приносити нам велику користь. Ця ж Ікона Христа благословляючого дітей нагадує нам, що ми всі – діти Його, яких Він благословляє і навчає про Свої шляхи у всьому, чого б нам лише не траплялося в нашому житті. Нашого Господа слова так правдиво дзвенять: що ж дійсно могли бути вартнішим від нашої душі, нашого життя? (Обидва слова вживаються для перекладу

away – as ultimately they must. There is great danger in this sort of test: our material welfare becomes so important that our spirit atrophies. Gratitude is forgotten. Comfort and ease become the highest values, and greed, under various disguises, gradually erodes compassion, kindness and decency. Does this describe the situation in our society as we have known it? Can we hear a call for repentance – turning back to God and the values of His Kingdom – in the wake of the times of plenty?

The test of adversity may, ironically, be easier to bear. On the surface, to be sure, there is a major struggle going on. We have to make ends meet. This requires a lot of planning, hard work, sacrifice, and, ultimately, faith. True, some people do not pass this test. We become dishonest, cheaters and even criminals. (On the other hand, if we are so inclined, we can just as easily take this path in times of plenty). Yet many people truly shine when they are undergoing times of struggle. We learn patience; we learn to be grateful; we learn to share. True and lasting values emerge and are strengthened: among them family closeness and loyalty, friendship, faith and trust, wisdom and moderation.

Each sort of testing carries the potential for good and bad. If we can keep in mind that the time we spend on planet Earth is a school for our soul, in order for the essence of who we are to emerge, then both sorts of testing can bring us great benefit. This wonderful Icon of Christ blessing the children reminds us that we all are His children, whom He is blessing and teaching His ways in all that we undergo in our lives. Our Lord’s words ring out so true: what indeed can be more important that our soul, or our life? (Both words are used in English translations of the original Greek word of the text: “psyche” – they have the same meaning here).

Let us then be wise in our times of

грецького слова «психі» у Біблійному тексті – вони тут однозначні).

Отож будьмо мудрі в наших нещастях. Урухомлюймо свої сили сприяти справам, які мають вартість не лише тимчасову, а вічну. Намагаймося зрозуміти, що могли б ми давати, замість того, щоб так журитися про те, як діставати. Бо ж як зауважує у свої чудові Молитві Св. Франциск Ассизький: це коли ми даємо, що ми отримуємо. Амінь.

adversity. Let us mobilize our resources to foster things of eternal value. Let us strive to learn what it is that we can give instead of worrying so much about how to get. For, as St. Francis of Assisi noted in his wonderful prayer, it is in giving that we receive. Amen.